

голѣмитѣ студове, опълченцитѣ не можаха да се извождатъ за учение подъ открито небе.

Генералъ Давидовъ пристигна въ Котелъ на 10 Февруарий. Заговори се за прѣдстоящия инспекторски на опълченцитѣ смотръ, и за туй всички се заловихме за работа. Азъ бѣхъ вече откомандированъ отъ 5-а дружина и бѣхъ заелъ старата си длъжностъ завѣдующи орѣжието въ дружината. Съгласно заповѣдта по дружината, на 15 Февруарий пристѣпихъ къмъ прѣгледа на пушкитѣ, който свършихъ на 18 сѣщия м-ць. Ротнитѣ командири отъ своя страна неуморно приготвяваха ротитѣ си за смотръ.

На 19 Февруарий се отслужи молебенъ въ черквата по случай възшествието на Императора Александра II на прѣстола. Слѣдъ молебена всичкитѣ дружини минаха церемонияленъ маршъ прѣдъ Генералъ Давидова, който остана много задоволенъ отъ видѣтъ и войнишката „выправка“ на опълченцитѣ.

На 20 Февруарий, съ приказъ по дружината, се обявяваше за прѣдстоящия инспекторски смотръ и за туй се прѣдписваше да се приготвятъ: именни списъци на опълченцитѣ съ подробния расходъ, табелъ на вещитѣ, интендантско и артиллерийско имущество, входящи и исходящи журналы и пр. и пр.

На 21 Февруарий се распрѣсна слухътъ за сключения миръ въ Санъ-Стефано, по силата на който България се освобождаваше отъ турското робство. Слѣдъ нѣколко дена ний вече знаяхме и границитѣ на свободна България.

Не е възможно да се опише оная бурна радостъ, която обземаше цѣлото сѣщество на борцитѣ за свободата на България. Безъ кичение и самохвалство, опълченцитѣ често повтаряха по между си.

— Сега спокойно ще умремъ, като видѣхме свободна България.

На 24 й сѣщия м-ць стана инспекторския смотръ. Генералъ Давидовъ бѣ останалъ твърдъ доволенъ отъ подготовката, „выправката“ и войнишкия изгледъ на, дѣйствително, закалѣнитѣ въ биткитѣ опълченци, но не и отъ обмундированието, което бѣше въ твърдъ